

Zbornik 9., 10. i 11. Strossmayerovih dana

Grad Đakovo, Đakovo, 2014.

Nastavlja se, nažalost, loše uređivanje Zbornika jer izgleda da dosadašnji dvobroji i kampanjski te djelomice površni pristup i izvedba nisu bili dovoljni. Budimo iskreni, za ovaj obim ipak nestručan političar u svojstvu urednika Zbornika i voditelja organizacije ove u startu jednim dijelom precijenjene, ali perspektivno zamišljene manifestacije, nastavio je s lošom izvedbom. Sada je, naime, pred nama čak trobroj, jer Zbornik predočava 9., 10. i 11. Strossmayerove dane. Nazočni su istrošenost, ponavljanje, odlazak dijela dosadašnjih sudionika, čak i fizički; žal za domicilnima, nakon prethodnog doc. dr. sc. Andrije Šuljka, napustio nas je i dr. Zvonko Benašić, čiji je In memoriam korektno potpisao Borislav Bijelić.

Tanak sadržaj između debelih korica ne može se upotpuniti ni preslikama Programa, niti naslovnica plakata, ali bar više nema samodopadnih fotografija „sebića“ i inih sudionika. Ali i nadalje nedostaju itekako potrebni kritički pregledi i recepcije od početka do sada stalnih likovnih izložaba (i sada poželjnih slikovnih materijala ili reprodukcija) te održanih kvalitetnih koncerata (s mogućim budućim audio/vizualnim DVD-om kao prilogom!?), što čini ove Dane tradicionalnima u sadržaju i izvedbi. Neki članci ne nude ništa novo, nedovoljno pripremljeni recikliraju već znano i viđeno, činjenički se nabrajaju i evidentiraju Biskupove vrline, mecenstvo, lik i djelo. Dio održanih izlaganja i radova uopće nije predöčen! No, ipak; manifestaciju spašava nekoliko eminentnih stručnjaka s ozbiljnim pristupom, pripremom i relevantnim znanstvenim radovima što je preporuka daljnjeg uspjeha, napretka i smjera u budućnosti, uz, svakako, promjenu „elitističkog“ dosadašnjeg vodstva. A sada već imamo mladih snaga sa završenim likovnim i glazbenim Akademijama te poviješću umjetnosti.

Akademik Stjepan Damjanović svijetli je primjer dobrog i vrijednog sudionika. Naime, vjerno nam je i nadasve zanimljivo predöčio kako su znan-

stvenici i umjetnici zastupljeni u prepisci Rački – Strossmayer. Naime, hrvatski povjesničar Ferdo Šišić objavio je četiri knjige sa 1404 pisma izmijenjena između predsjednika JAZU-a i velikog Biskupa. Tako nam je znalački pokazano kako su u toj korespodenciji „prolazili“ V. Jagić, A. Šenoa, F. Kurelac, I. Kršnjavi ili pak V. Sergejevič Solovjev s bitnim problemima onodobnoga hrvatskoga društva, gdje nam se nude zanimljive spoznaje. Ukazuje se i na Strossmayerov stav da genijalnost bez rada ne vrijedi ništa.

Tu je još i rad dr. sc. Darije Damjanović Barišić sa Strossmayerovim viđenjem europskog zajedništva u njegovim putopisima, ekumenizmu, političkim stavovima iz 19. stoljeća te težnji za hrvatskom samostalnošću. Intrigantan rad pružio nam je i dr. sc. Slavko Platz ukazavši na biskupovog đakovačkog gosta Solovjeva koji je prvi razvio jedan filozofski sustav u Rusiji i njegov stav o jedinstvu i zajedništvu Europe i temi jedinstva i teokracije.

O prijateljskoj suradnji Strossmayera i Račkoga koji su se nadopunjavali radom i karakterima te plodnom suradnjom puno stvorili istinskim prijateljavanjem i međusobnim uvažavanjem, ali i korigiranjem zbori nam dr. sc. Niko Ikić; potom nam o 150. obljetnici HAZU-a zbori biskup Srakić, a dr. sc. Borivoj Popovčak o Biskupu graditelju i njegovu odnosu s umjetnicima, međusobnom utjecaju i skrbi te njegovim portretima.

Ako se nastavi ovakva koncepcija uređenja Zbornika uzalud ju je više kritički predstavljati.

Hrvoje Miletić